

⊕ Honderden bekens van een groot kampioen liggen op het stort: 'We hechten er geen waarde aan'

Rob Meyer

02-11-2025, 17:00

De bijna 84-jarige oud-winnaar van de ENCI Bergloop, No op den Oordt (rechts) geeft het startsein voor de hoofdlap. © Foto Harry Heuts

Maastricht Het regent felicitaties bij het honderdjarige Atletiek Maastricht.

Hoogtepunt bij de zondag gehouden 78ste editie van de ENCI Bergloop was de aanwezigheid van de oudste nog levende winnaar. No op den Oordt, die op 13 november 84 jaar wordt, won de cross rond de voormalige groeve liefst acht keer in de jaren zestig van de vorige eeuw.

Het voormalige supertalent en meervoudig Nederlands atletiekkampioen probeert zijn leven in zorgcentrum De Zeven Bronnen in Maastricht tegenwoordig zo draaglijk mogelijk te maken. Op den Oordt (1941) is zichtbaar vergenoegd met de onverwachte aandacht. „Ach hoe het met me gaat? Klote“, is zijn eerste reactie als hij uit zijn comfortabele fauteuil opstaat en naar zijn wandelstok grijpt. „Maar ik ben toch wel tevreden hoor, ik word hier goed verzorgd“, zegt hij even later gauw. „Maar het is allemaal niet makkelijk, ik kan niet meer goed zien, zit eigenlijk de hele dag wat voor me uit te staren en ben heel erg vergeetachtig. We doden de tijd verder met bloemschikken, verven en dammen. Regelmatig maken we ook uitstapjes, dan zit ik heel graag op een terrasje.“

Het voormalige supertalent en meervoudig Nederlands atletiekkampioen probeert zijn leven in zorgcentrum De Zeven Bronnen in Maastricht tegenwoordig zo draaglijk mogelijk te maken. Op den Oordt (1941) is zichtbaar vergenoegd met de onverwachte aandacht. „Ach hoe het met me gaat? Klote’, is zijn eerste reactie als hij uit zijn comfortabele fauteuil opstaat en naar zijn wandelstok grijpt. „Maar ik ben toch wel tevreden hoor, ik word hier goed verzorgd”, zegt hij even later gauw. „Maar het is allemaal niet makkelijk, ik kan niet meer goed zien, zit eigenlijk de hele dag wat voor me uit te staren en ben heel erg vergeetachtig. We doden de tijd verder met bloemschikken, verven en dammen. Regelmatig maken we ook uitstapjes, dan zit ik heel graag op een terrasje.”

Eer

Als de Alzheimerpatiënt via zoon Erik, eigenaar van café Zuid in Maastricht, van de jubilerende atletiekvereniging het verzoek krijgt om het startschot te lossen en de prijsuitreiking te verrichten bij de oudste Nederlandse cross, leeft de oud-winnaar helemaal op. Op den Oordt voelt zich weliswaar kwetsbaar vanwege zijn broze gezondheid, maar hoeft niet lang na te denken om als hoofdgast op te treden bij chalet D’n Observant. „Een hele eer, het is een echte Sjengen-wedstrijd. Ik ben ook een echte Sjeng. Ik móést die wedstrijden vroeger altijd winnen.” „Ik heb ervoor gezorgd dat-ie er piekfijn uitziet”, lacht Erik.

No op den Oordt wacht geduldig totdat hij naar voren wordt geroepen voor het startsein. © Foto Harry Heuts

Genoegdoening

Gestoken in een nieuw en vooral warm jasje wacht hij zondag bij de start en finish geduldig op de dingen die komen gaan. Het wordt een dag om nooit te vergeten. Als spreekstalmeester Nikkela Bonfrère hem uit zijn speciale stoel vraagt, glinsteren zijn ogen. Onder een aangenaam najaarszonnetje verricht de trotse ex-atleet de opening van de hoofdloop van 9400 meter. Die wordt volgens verwachting door Maastrichtenaar Rick Paffen gewonnen. Na de wedstrijd staan de twee Nederlandse kampioenen bij elkaar. De nationaal duathlonkampioen van Atletiek Maastricht kijkt vanzelfsprekend met een heerlijk gevoel terug op zijn thuisrace. No op den Oordt kent een hele andere vorm van genoeg. Hij stond weer even in de schijnwerpers, maar van enige nostalgie of een glorieus gevoel is geen sprake.

Geheugen

Immers, van de triomfen in de jaren zestig van de vorige eeuw kan hij zich weinig tot niets meer herinneren. Ook de vijf Nederlandse baantitels op de 5 kilometer, het nationaal kampioenschap op de 10 kilometer en vele hoofdprijzen bij het veldlopen zijn door de ziekte uit zijn geheugen gewist. Wel zegt de voormalige vedette van AV'34 en Kimbria dat hij de cross uiteindelijk leuker vond dan de 'saai' rondjes op de tartanpiste, waarop hij ongekend succesvol was. „Lopen in de natuur is het mooiste wat er is”, vindt de oud-atleet

Schoonmaak

In Cadier en Keer kregen No en zijn in 2015 overleden vrouw José twee kinderen, Erik en Richard. Na de verhuizing naar Bemelen, hield de oud-gemeenteabtenaar van Maastricht, vanwege ruimtegebrek een grote schoonmaak. Zelfs de honderden bekens en andere prijzen die hij gedurende zijn actieve periode van ruim tien jaar bijeen liep, zijn er niet meer. „Die liggen allemaal op het stort. Wat moet je ermee?”, verduidelijkt zoon Erik, terwijl zijn vader hem met een starende blik aankijkt. „We zijn nou eenmaal geen types voor een vitrine met bekens. We hechten er geen waarde aan.”